

Élmény határok nélkül....

2010. április 21-23-ig gyerekszivajtól volt hangos a Kiskulcsosi Általános Iskola. Vendégeket fogadtunk, a szeptsi Magyar Tannyelvű Alapiskola növendékeit.

Nagy izgalommal készült iskolánk apraja-nagyja a fogadásukra. És eljött a várva várt pillanat. 21-én szerdán 11 óra tájéka végre begördült iskolánk udvarára autóbuszuk. Az üdvözlés után közösen elfogyasztottuk az ebédet, majd az ünnepélyes megnyitó következett. A tornateremben fergeteges hangulatú baráti kosárlabda és futballmérkőzések kezdődtek. Jó hangulatban, komoly küzdelemmel folytak a mérkőzések, melyek befejezése után az eredményhirdetésen a sportolók átvehették a megérdemelt díjakat, érmeiket, kupákat. Ezután a gyerekek elindultak a családokhoz, akik vendégül látták őket három napig. A diákönkormányzat szervezésében este 8-tól 10 óráig egy közös discoval zártuk az első napot.

Másnap egész napos kirándulásra indultunk a Hortobágyra és Hajdúszoboszlóra. Vendégeink kérésére látogattunk el a Hortobágyi Nemzeti Parkba. Büszkén mutattuk meg barátainknak az Alföld tengersík vidékét, a rónák végtelenségét. Csodálattal tekintettek e tájra, és most végre megértették, hogy miért is volt nekünk oly fárasztó az őszi találkozás alkalmával a Szlovák paradicsom meredek lejtőin tett lenyűgöző kirándulás. Megnéztük a Páasztormúzeumot, a Körszínt, ahol megismerkedtünk a vidékre jellemző kézműves mesterségekkel. Megcsodálhattuk a hortobágyi Kilenclükú hidat, amit sokan még csak képen láthattak eddig. Megtekintettük a ménest, a racka tenyészetet, megtudtuk milyen az a „seggenülő” hodály, és ezentúl azt is tudni fogjuk, hogy mi a különbség a birka és a juh között. A legnagyobb élményt a lovas kocsikázás jelentette, amikor is a fogattal a pusztára vettük az irányt. Láthattuk a délibábot, a távolban büszkén álló gémeskutakat, ökörfogatot. Csikósbemutatón vettünk részt, majd a kocsis múzeumban a régen használatos járművekkel ismerkedhettünk meg. Ugyan Karcagon élnek fazekasok, kiknek híre a Hortobágyig is elér, nagy érdeklődéssel néztük az ottani fazekasműhelyben dolgozók keze alatt megformálódó edényeket. A Pusztai Állatpark volt az utolsó állomásunk itt a Hortobágyon.

A nap fáradalmait, gyönyörű környezetben a hajdúszoboszlói AquaPalace-ban egy kis fürdőzéssel, közös csúszdázással pihentük ki.

Utolsó nap nyeregbe, azaz kerékpárra pattantunk mind a hetvenen, és felkerestük a Karcag egykor híres malomiparát felidéző malomtörténeti gyűjteményt. Innen az erdei tornapályához kerekeltünk, ahol számháborúban mérettettük meg magunkat. Ismét kellemesen elfáradva tértünk vissza az iskolába. Bármennyire is sajnáltuk, ismét búcsúzni kellett. Hamar elröpült ez a három nap. Egy közös fotó után érzékeny búcsút vettünk és bár fájó szívvel, de útnak eresztettük barátainkat.

Nagyszerű három nap volt! Mondhatom ezt mindenki nevében, sok új élménnyel, kedves emlékekkel lettünk gazdagabbak mindnyájan. A Kiskulcsosi Általános Iskola tantestülete és tanulói nevében köszönetünket fejezzük ki e program sikeréért Karcag Város Önkormányzatának, a karcagi Sport Szolgáltató Központnak, az ESSEN Gyermekekétképzési Kft-nek, iskolánk Diákönkormányzatának, Diáksport Egyesületének, Dr. Sütő Mihálynénak, Nagy Miklósnak, a Szülői Közösségnek valamint azoknak a szülőknek, családoknak akik otthonukban vendégül látták a szeptsi diákokat és kísérőiket, és mindenkinek aki munkájával hozzájárult e felejthetetlen három nap lebonyolításához.

Veres Lászlóné